

Universitätsbibliothek Paderborn

**Novum Gratiæ Prodigium: Sive Vita Venerabilis Matris,
Sororis Joannæ à Jesu Maria Monialis Præcipui D. Claræ
Coenobii In Bvrgos**

**Ameyugo, Francisco de
Coloniæ Agrippinæ**

Caput VII. Soror Joannæ ætate ac virtute proficit: de ejus singulari
devotione in audiendo sacro Missæ sacrificio, & gratia quadam, quæ illi in
eo obvenit, sicut & de quibusdam documentis à sponso ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-37120

nis immemor, tanta pœnitentiaæ agat opera, neq; his omnibus exsatietur hoc sanè omnē nostræ desidiae excusationis umbram velumque tollit, & impænitentiaæ nostræ dritiem redarguit.

CAPUT VII.

Soror Joanna etate ac virtute proficit: de eius singulari devotione in audiendo Sacro Missæ Sacrificio, & gratia quadam, qua illi in eo obvenit, sicut & de quibusdam documentis à Sponso cœlesti eidem datis.

Sacer Evangelista Lucas ait: (*Luc. 2.v. 42.*) quod puer Jesus proficiebat ætate & sapientia, & gratia coram DEO & hominibus. Quod intelligendum est, non quod ille secundum divinitatē sapientiæ & gratia proficerit; sed quobis, ut verus homo, suæ humanitati se accommodaverit; & sicut ætate proficiebat, ita exteriū etiam sapientiam virtutemque suam demonstrabat magis. Quapropter si verba hæc intelligimus prout sonant; possumus id, quod sacer Historicus de puero JESU asseruit, cum omni proprietate suā, de Parvula Joannā de IESU Maria asserere, quoniam juxta ætatis annorumque incrementum, etiam in sanctis exercitationibus suis increscebat.

Postquā 8vum ætatis anni attigerat, pœnitentias assumebat acerbiores, castigationes, quoq; corporeæ, diversis flagellorum generibus illatae, erant totæ cruentæ. Non sufficerunt illi cruentæ plагæ, quas in-

ferebat pauper illa puella, sed ad eandem operam præstandam, etiam sororem suam invitabat incitabatque. Ita tres illæ concedebant ad obscurius illud superiorum ædium cubile, ubi ambæ joannæ vestimenta detraxeré, atque ad columnam alligatam, primum una earum acerbè flagellabat, qua flagellata succedebat altera, ita ut utraque verberrando lafficeret, joanna vero nunquam patiente lassari potuit. Ab eo pleno dolorum exercitio, dum consideraret qualiter sanctis Martyribus ungulis ferreis corpus disceptum fuerat, rogabat pauperem illam puellam, ut vel unguibus, vel asperiore lima corpus suum à planta pedis ad caput usque dilaceraret.

*Infatia-
bilis pa-
tiendifac-
mes.*

Er postquam undique à multa flagellatione illa, horrendum in modum convulnata esset, totum corporisculum eius suo in sanguine quasi natabat. Ad hæc rogabat fratres ac patruelæ suos, ut eam terræ afflatis & pedibus calcarét, tū verò capillis in altū sublatæ iteratis colaphis & alapis collum vultumq; diverberent. Dum sola erat, sæviebat in se ipsam alapis, neque ullus patiënti modus concipi ab illa potuit, quem non in opus deduceret, corpus namque suum pro connato insitoque ac capitali hoste semper habuit. Unde frequenter repetebat nomen Divi Bernardi; Exurgat DEUS in animam meam, & dissipentur omnes inimici eius, nimirum concupiscentiæ carnis moriatur caro, quæ Dei bonitatem contemnit, se ipsum deperit, amica mundi est & mancipium Diaboli.

*Exempla
Marty-
rum qua-
li se
marty-
tyrio af-
ficiat vi-
de.*

*Suum
corpus
hostis lo-
co habet.*

D Hisce

Joanna
cum Chri-
sto crescit
atate
& sanctis
exercita-
tionibus.

Hicce carnis mortificationibus, virtutes eius indies crescebant, si quidem iuxta dicta Sanctorum Patrum mortificatione perficitur virtus; velut igne aurum Humilitas & timor Domini eō usque in eā convaluerunt, ut cum tremore cubiculo suā egressa vix progrederet, timens nē terra dehiscens, vivam absorberet. Maximam totius orbis peccatricem se arbitrabatur, planeque existimabat se ob ingentia ac plurima sua scelera, palam à DEO confusum iri. Per id tempus circumdabat eam frequenter lux, & quidam celestis splendor & quanquam indubitatum certumque haberet, ē cælo dimissam gratiam illam, tamen arbitrabatur ex profundā humilitate, Divinum id monitum esse, ad se præparandum, pro suscipienda pæna à divinā manu immitendā. Quamobrem nudabat se vestimentis omnibus, siveque nudata in genua procubuit, & inclinato demilloque corpore, brachis expansis, ac toto demum corpore, coram DEO in solum prostrata, cum pœnitente Davide aiebat: Domine, hic vides ante oculos tuos, inutile hoc tuum mängipium, quod haud quaquam tibi servit, sed te magis offendit.

*quantum
mloanna
Timor
Domini
& humi-
litas ac-
reverint.
admiran-
da sui
despectio.*

„En hic paratam me habes; ad pœnam afflictionemque quamcumque suscipiendam, sine eam super me venire iuxta beneplacitum tuū tam gravis acerbaque non erit, quam ego mereor; te siquidem, dum iratus fueris misericordiae recordari certum persuasumque habeo. Vix credibile videbitur, vi-

tæ spiritualis parum peritis, tam puram labē innocuam sanctamque animam, se in veritate maximam peccatricē agnoscere potuisse, at ii qui hoc in genere vitæ experti sunt, facile id concedent & fatebuntur. Sicut namque in obscurō quopiam cubiculō, nihil sordium advertitur: *Qua rā.* cum vero à sole illustrarum fuerit, *trone fia-* undique volantes minimos atomos *ut purif-* vides: Eodem proslus modo, quando anima nocte peccatorum obtemperat, *se pes-* nebrescit, tum lumine destituta, *fimas &* difficulter peccata sua quamque ea *fement* gravia & multa sint agnoscit, ubi *omniū* vero à DEO illuminata fuerit, tunc in lumine Divino clarissimè nævos malaque sua aspicit, ita minima quæque ei maxima videant, quandoquidem DEUS magnus per ea laeditur, qui immensum summūq; bonum est, proindeque dignissimuq; qui infinitis modis ametur.

Habebat Soror joanna perfectā illuminationem divinam, per quam defectus suos clarissimè cognoscebant, ita ut minutissimi errores illi, ut abominabilia flagitia, omnique pœnā dignissima viderentur, quia ministrum DEUS illis offendit. Ornata quoque venustè erat compluribus cælicis virtutibus, potissimum tamen magna & profundissima humilitate. Ea tamen virtus non alias magis eluxit, quam dum eius conscientiæ arbiter illam ad sacram synaxis accedere jussit. Id ipsa recente set hisce verbis: Tempus adveniat, quo præcipiebatur, ut ad sacrā Sublimis Communionem accederem, hic *sims* *sua* ego plurimum anxiebar, qnoniam *despectio*, non præsumebam, timebam enim

ne

ne medeus fugeret & hoc ipsum omnes homines visuri essent (*Vit. ipsius n. 6.*) Potestne hac in materia plus majusque aliquid dici? Quid humillimus quisq; humilius de se dicere, quid abjectius sentire possit? Optandum foret ut sic animati essent mortalium quam plurimi, qui audacter nimis sacræ mensæ quotidie accumbunt. Sed hoc in puncto regula certa unaq; observari nequit; quapropter summa curatoribus animaru decretio adhibenda est, qui e quidem bene dispositis probatisque hominibus, quotidiam communionem laudabiliter permittunt.

Ex salutari isto timore, summa que erga augustissimum Altaris Sacramentum reverentia, nascebatur in Sorore joanna demississima in audiendo sacrosancto Missæ Sacrificio devotio ac veneratio. Quisque eam videns, singulari eius devotione, morumque modestia, & compositione inter divinorum mysteriorum celebrationem, eximie edificabatur: quandoquidem cœlesti cuiquam Angelo, quam cuiquam mortalium similius videbatur. Christus Dominus eam eruditivit quemadmodum in hoc sacro sancto Sacrificio eius Paſſio repræsentatur; quare ut mysterium hoc maijore cum doloris sensu expenderet, serculos genibus alligabat, omnia sacra flexis genibus faxi ad instar immota audiebat. Confabulatione forte sub sacrificio exorta, quodlibet verbum acutissimi instar speculi intollerabilem cordi eius doloris sensum infigebat. Cum vero de eiusmodi loquaculis, ejuscemodi lo-

quaculis vindictam sumere non posset, caro sane id proprium corpus eius solvere debuit; lingua quippe suam & labia atrociter dentibus mordicans cruentabat imo particulas linguæ mortuæ avellebat.

Vide stu-
pendum
honoris
Divini
zelum.

O Christiana probris ira, quam tam mitis agnellas velut leo exarsit! O quid non potest zelus capti semel DEI amore cordis! Quis ora in consideratione tanti fervoris non defleat, tam exiguum devotionem distractosque ad alia mortalium animos, quibus aliqui huic sacratissimo maximoque mysterio, Regiae Christi Domini in sanctissimo Sacramento praesentia intersunt?

Ipsi Missam non audiunt, & alios in devote audienda impediunt, eo que pacto horrendam severamque divinae justitiae hoc Sacrosancto Missæ Sacrificio in se provocant, censuram quod immensus alioquin thesaurus, inexhaustæ ipsius misericordiæ existit. Ex adverso devota creatura hæc, sua singulari modestia, devotionis fervore, profundaq; reverentia, qua sacrosanctis mysteriis intererat multas ingentes que gratias à DEO est consecuta.

Præiens quandoque ad maiorem aram, videbat ostiolum tabernaculi apertum, & Christum Dominum in eodem tabernaculo forma ascendentis in cælum, se ei exhibentem.

Quod illi semel ac iterum ingen-

Christus
ein ta-
bernaculo
apparet.

D 2 mum

mum eo in raptu cœpit alta clamare
voce: Videte vos Domina, videte.
Sed illicē percepit amœnissimam
intus vocem sibi dicentem: Tace,
tace: hoc namque non est pro om-
nibus Humilitas simplicitasque in-
nocentis huius columbulæ, tanta
fuit, ut persuaderet sibi, DEUM
Sanctosque eius toto orbe, cum ho-
minibus périnde agere atq; secum,
quodque omnes eisdem gratiis do-
niisque fruerentur, quippe quæ de
se minimam, de aliis ingentem san-
ctamque opinionem gereret. Dum
igitur ad præfatum eius clamorem
circumstantes quærerent, quidnam
spectandum esset? Respondit: ni-
hil, nescivi namque quid loquerer.
Hisce actis apparuit illi diva Mater
Theresia de JESU, dixitque: Filia,

*Divinita
dona
gratiaq;
non sunt
vulgan.
da.*

“gratias istas, quas DEUS tibi lar-
dona “gitur, non debes in vulgus propa-
gratiaq; “lare, sed de iis solo cum Confessio-
non sunt “re tuo conferre, atque id summa
vulgan. “cum humilitate, indignam quo-
da. “que te iis percipiendis censere.
Hac instruptione melius erudita
fuit. Optandum oppidō esset, ut
plurimi mortalium id bene ad-
verterent, qui cum vix quatriduo
orationi vacārint, seque cœlestibus
meditandis exercitārint, protinus
DEUM ad colloquium trahant,
ajuntque ho illudve Deum ad se
dūsse, quibus tamen in veritate
Deus nunquam loquitur. Qui si in-
super apud homines boni sancti q;
videri ac haberi quærunt, tanto
miserabilius & periculosius errant
quandoquidem statum remque ani-
mæ ac spiritus stud concernit.

Post acceptam à Diva Matre

Theresia instruptionem; aliâ vice
DEUS eam vocavit, dicens: Filia
Ego sum præceptor tuus; inclina
ad vocem meam aurem tuam, &
accipe documenta, quæ ego tibi tra-
do, quæ admodum salutaria sunt,
quippe quæ à me profiscuntur.

„Primo reverēde debito honore ac
„respectu Patres spirituales Con-
„fessoresque tuos, qui meas vices a-
„gunt Duōis morem geris, mihi
„obedis, non tamen multa cum eis
„colloquia misce, neque conver-
„sationem alias cum eis habeas, ni-
„si quantum ad directionem consci-
„entiae tuæ pertinet. Præsentibus
„eis aliisve te maioribus ac seniori-
„bus, nunquam loquere, quasi ali-
„quid scias, sed velut aliquid disce-
„re velis. Cum aliis vero loquere,
„non nisi interrogata, vel cum res
„præsens id multum exigit, & hoc
„tam paucis, ut necessitatem non
„excedant omni tamen tempore
„bene attende, ne quid loquaris,
„non ante bene perpenitum. Ta-
„metsi materiam, de quâ agitur ser-
„mo que sit, intelligas, non tamen
„id foris prodas, platis aestima te
„inscientem, quam intelligentem
„sapientemque haberi. Otiare nun-
„quam dum domies, otium desidi-
„amque velut ignem fuge. Tem-
„pus quod exercitationibus tuis
„supereft, impende manuali co-
„piam operi, & exerce te inter illud
„in sacrâ rerû mysteriorûq; divinorû
„meditatione, ut ex seculo operis
„séper, foris corpore, intus animo.
„In mensa gere te perquam mode-
„ste, & considera te mensæ meæ ac-
„cumbere, & priusquam buccel-
„lam

*Doctrina
Ioanna à
Christo D.
tradita
prositus
Divinita.*

Quomodo Religiose comedendum.
 "lam ori ingeras, animi meditatio-
 "ne in pretiosissimo meo sanguine
 "intinges. Antequam domo exeras,
 "pere à me, ut gressus tuos, verba
 "aetusque dirigam, ut omnia ad
 "meum maximum honorem glori-
 "amque cedunt, nec à te in aliquo
 "eorum offendar. Dum domo egre-
 "deris, id fiat summa cum mode-
 "stia, humili gravitate composito-
 "que gestu; considerando te versari
 "in oculis DEI, Angelorum & ho-
 "minum. In plateâ nulli loquere
 "nisi magna cogente necessitate,
 "vive quantum fieri potest à crea-
 "turis segregata solique Creatori tuo
 "dedita. Obliviscere mundi; con-
 "versatio tua sit in cælis. Desidera
 "unicè & suspira cælestia; & sum-
 "mam ad perfectionem aspira:
 "propterea que perfice omnia di-
 "ligenti cura ac sedulitate, quæ ego
 "cordi tuo ingessero. In præsentia
 "mea ubique age & ambula, sicque
 "te gere velut is, qui coram DEO
 "astat, & cogita, quod cogitationes,
 "verba tua ac opera, oculis meis nu-
 "da apertaque sint, egoque ea om-
 "nia inspiciam, ponderem & judi-
 "cem, quodque omnium rigidam
 "rationem sim exæcturus: Nun-
 "quam adverte animum de ea quæ
 "egisti, sed quæ agenda negle-
 "xisti, & quanto amplius mea causa
 "laboras, tanto intimoribus è me-
 "dullis cordis fate i debes inutilem
 "eservant, nulliusque si uigis usus,
 "que esse: & quod cum te crearem,
 "alias plurimas condere potuist,
 "sem, te gratitudine exuperaturas,
 "mihique impensius servituras.
 "Considera in hoc quantum mihi

"debeas, quantumque mali re-
 "pendas: Vide sis quam luculentur
 "in te reluceat mea munifica misé-
 "ratio, neglecta vilitate & indigni-
 "tate tua. Nunquam temerè alium
 "judices, de coeque male sentias;
 "sed de te sola. Si errorem quem-
 "piam in proximo observaris, ex-
 "cusâ ea charitate quâ potes: ut mi-
 "nimum intentionem excusato, si
 "factum nequeas.

Proximus
 nunquam
 judican-
 dus.

Hæc & alia complura documen-
 ta tradidit charissimæ discipulæ suæ,
 divinus magister. Illa quoq; animæ
 suæ, non attenta puerili imbecilli-
 tate, memori animo alte ea impres-
 sit, pro speculo habuit, ad quod to-
 tam vitam suam composuit.

CAPUT VIII.

Angeli eam Zonâ præcingunt, virginea
 puritati intuto collocandæ. Magnamus
 amor, quo semper erga hanc vir-
 ginem flagravit.

Virginitas de cælô venit (Luc. I.
 vers. 14.) Filius DEI cum
 Sanctissima matre sua etiam eam
 hic in terris cohonestavit. Et qui-
 dem immaculata Virgo Maria, tan-
 ti eam fecit, ut virginæ prorsus pu-
 dor consultum voluerit, quam ut
 Mater DEI fieret, concensum pre-
 beret. Immo promptior Divino illo
 honore quam Angelica Virginita-
 tis integritate carere. Quam Filius
 dignissimæ huius Matri non mino-
 ris æstimat; quippe ex sensu Divi
 Hieronymi (Ep. 21.) ut primum is
 in orbem introiit, cohortem virgi-
 neam seu chorum terrestrium An-
 gelorum instituit, ut ab his æque

D 3 hie